

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Luděkem Pilným v právní věci žalobce: **3 E Praha Engineering, a.s.**, IČO 00169277, se sídlem v Praze 7, U Uranie 954/18, zast. Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Opatovická 1659/4, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o zadostiučinění nemajetkové újmy;

t a k t o :

- I. Konstatuje se, že jednáním Mgr. Petra Polanského, soudního exekutora Exekutorského úřadu Liberec učiněným dne 23.9.2014, kterým bylo pokračováno v provádění exekuce vedené proti žalobci pod sp.zn. 131 EX 1/14 přesto, že výkon této exekuce byl odložen pravomocným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 č.j. 148 EXE 589/2014-31 ze dne 7.4.2014, došlo k nesprávnému úřednímu postupu dle ust. § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým bylo porušeno základní právo žalobce na ochranu dobré pověsti a soukromí, garantované čl. 10 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, základní právo žalobce na ochranu vlastnictví, garantované čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, základní právo žalobce na soudní a jinou právní ochranu, garantované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a základní právo žalobce na to, aby státní moc byla vykonávána jen v případech a mezích stanovených zákonem a způsobem, který zákon stanoví, garantované čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
- II. Žaloba v části, ve které se žalobce domáhal, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 800.000,- Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši z této částky, jdoucím od 5.9.2015 do zaplacení, se zamítá.
- III. Žaloba v části, ve které se žalobce domáhal, aby byla žalované uložena povinnost písemně se omluvit žalobci doporučeným, datovaným, oprávněnou úřední osobou podepsaným a otiskem úředního razítka opatřeným dopisem tohoto znění: „Omluva obchodní společnosti 3 E Praha Engineering, a.s., IČ 00169277: Česká

republika – Ministerstvo spravedlnosti se Vám omlouvá za excesivní postup Mgr. Petra Polanského, soudního exekutora Exekutorského úřadu Liberec dne 23.9.2014, kterým byla provedena neoprávněná exekuce pod sp.zn. 131 EX 1/14 proti Vaší obchodní společnosti 3 E Praha Engineering, a.s. přesto, že výkon této exekuce byl odložen pravomocným rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 7 č.j. 148 EXE 589/2014-31 ze dne 7.4.2014, o kterém byl soudní exekutor prokazatelně informován, čímž bylo porušeno základní právo Vaší obchodní společnosti 3 E Praha Engineering, a.s. na ochranu dobré pověsti a soukromí, garantované čl. 10 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, základní právo na ochranu vlastnictví, garantované čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, základní právo na soudní a jinou právní ochranu, garantované čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a Vaše základní právo na to, aby státní moc byla vykonávána je v případech a mezích stanovených zákonem a způsobem, který zákon stanoví, garantované čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.“, se zamítá.

- IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 33.275,- Kč, a to do 15ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal náhrady zadostiučinění za nemajetkovou újmu, vzniklou mu v důsledku nesprávného úředního postupu Mgr. Petra Polanského, soudního exekutora Exekutorského úřadu Liberec (dále jen „soudní exekutor“). Nesprávný úřední postup soudního exekutora spatřoval žalobce v neoprávněně vedené a nezákonně provedené exekuci. Exekuce byla provedena, ačkoliv byl její výkon odložen. Žalobce dne 23.9.2014 zjistil, že má obstaveny všechny účty a tentýž den se do jeho sídla dostavil soudní exekutor v doprovodu další osoby a sdělil přítomnému členovi představenstva, že se dostavil k provedení exekuce na movitém majetku. Soudní exekutor provedl soupis majetku žalobce, ačkoliv mu bylo členem představenstva i advokátkou žalobce sděleno, že provedení exekuce bylo odloženo. Na uvedenou informaci soudní exekutor reagoval tak, že prohlásil, že o žádném odkladu exekuce neví a že dokončí své úkony. V době soupisu movitých věcí bylo ve společnosti žalobce přítomno cca 20 zaměstnanců, před nimiž byl soupis majetku prováděn, přičemž majetek byl soudním exekutorem sepisován s patřičnými komentáři o výkonu exekuce. Nadto byl protokol o úkonu soudního exekutora, který byl soudním exekutorem pořizovaný při výkonu, vyhotoven tak, že postrádá základní náležitosti. Advokátka žalobce telefonickým dotazem na soud zjistila, že usnesení o odložení provedení exekuce bylo soudnímu exekutorovi doručeno dne 9.4.2014 a dne 30.4.2014 mu bylo doručeno opětovně s vyznačenou doložkou právní moci. Následně soudní exekutor ještě téhož dne kontaktoval telefonicky žalobce, že po skončení výkonu odjel k soudu, kde až ze spisu zjistil, že usnesení o odkladu exekuce bylo soudem opravdu vydáno a je pravomocné. Na základě této informace dal soudní exekutor příkaz k uvolnění účtů žalobce a kopii této zprávy zaslal na vědomí žalobci. Účty žalobce byly zablokovány do 24.9.2014. Soudní exekutor způsobil žalobci svým jednáním finanční ztráty a újmu ve vztahu k jeho obchodním partnerům, jakož i bankovním institucím. Další újma byla žalobci způsobena v rámci projednání žádosti u banky o prodloužení kontokorentního úvěru, který žalobce čerpal, neboť banka vyzvala žalobce ke zdůvodnění vzniklé situace. Vznikla obava, že banka bude na žalobce nahlížet jako na rizikový subjekt financování, což představuje vyšší úrokovou sazbu za úvěr. Žalobce se též

ocitl v rejstříku neplatičů. Jednáním soudního exekutora byla ohrožena dobrá pověst a jméno žalobce, přičemž v jeho důsledku byl žalobce frustrován a byl v naprosté deziluzi z popsaného postupu. Dne 21.11.2014 vyhlásil Okresní soud Praha – západ rozsudek, jímž zrušil rozhodčí nálezu, který byl v dané exekuci exekučním titulem. Žalobce upozornil na skutečnost, že oprávněný zadal soudnímu exekutorovi k vymáhání již neexistující pohledávku. Dále uvedl, že nahlížením do exekučního spisu u soudního exekutora zjistil zásadní pochybení při jeho vedení. Žalobce si na nezákonný postup soudního exekutora bezvýsledně stěžoval Exekutorské komoře i žalované. Žalobce následně podal podnět k zahájení šetření veřejnému ochránci práv, který v dané věci zahájil šetření. Podáním ze dne 4.3.2015 uplatnil žalobce u žalované nárok na zadostiučinění nemajetkové újmy ve formě omluvy a peněžitého zadostiučinění ve výši 800.000,- Kč. Žalovaná však nárok žalobce v zákonné šestiměsíční lhůtě neprojednala.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Nesporovala, že u ní žalobce předběžně uplatnil 4.3.2015 svůj nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy ve výši 800.000,- Kč, vyslovení omluvy a konstatování porušení práva ve smyslu zák. č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (dále jen „OdpŠk“). Žádost žalobce však nebyla shledána důvodnou. Žalovaná uzavřela, že soudní exekutor při provádění exekuce nepochybil, neboť při samotném vydání exekučních příkazů a soupisu movitých věcí neučinil úkony směřující k provedení exekuce, nýbrž učinil toliko úkony zajišťující majetek povinného. Pochybení soudního exekutora v exekučním řízení nebylo shledáno ani Exekutorskou komorou ČR. K namítaným nesprávnostem protokolu o úkonu ze dne 23.9.2014 žalovaná konstatovala, že při jeho vyhotovení došlo k pochybení, za což byla soudnímu exekutorovi udělena výtka a za toto jednání se žalovaná žalobci omluvila. Žalovaná je však přesvědčena, že tímto pochybením nemohla žalobci vzniknout žádná újma, kterou by bylo nutné odškodnit nad rámec vyslovené omluvy.

Soud ve věci provedl dokazování v následujícím rozsahu a na jeho základě učinil tato skutková zjištění:

Soudní exekutor Mgr. Polanský podal dne 16.1.2014 k Obvodnímu soudu pro Prahu 7 žádost o pověření k provedení exekuce pro oprávněného proti žalobci jako povinnému na základě rozhodčího nálezu rozhodce Josefa Kožíška č.j. 11 R 1/2012-11 ze dne 18.12.2013 (dále jen „rozhodčí nálezu“), vykonatelného dne 27.12.2013 pro jistinu 9.648.193,- Kč s příslušenstvím a pro náklady nalézacího řízení 192.963,- Kč. Advokátka žalobce v zápise ze dne 25.2.2014 soudu sdělila, že žalobce podal dne 23.12.2014 návrh na zrušení rozhodčího nálezu spolu s návrhem na odložení jeho vykonatelnosti. V podání ze dne 11.3.2014 sdělila advokátka žalobce, že Okresní soud Praha – západ usnesením ze dne 27.2.2014 odložil vykonatelnost rozhodčího nálezu do doby pravomocného rozhodnutí soudu o zrušení rozhodčího nálezu. Uvedené usnesení zaslal obvodnímu soudu též Okresní soud Praha – západ s tím, že není dosud pravomocné. Výzvou ze dne 27.3.2014 vyzval obvodní soud soudního exekutora k doplnění žádosti o pověření, a to o náklady právního zastoupení, které oprávněný v exekučním řízení požaduje. Náklady byly doplněny v podání ze dne 28.3.2014. Usnesením ze dne 7.4.2014, č.j. 148 EXE 589/2014-30 nařídil obvodní soud exekuci na základě rozhodčího nálezu rozhodce Josefa Kožíška č.j. 11 R 1/2012-11 ze dne 18.12.2013 a jejím provedením pověřil soudního exekutora Exekutorského úřadu v Liberci Mgr. Petra Polanského. Usnesením z téhož dne (tj. 7.4.2014) obvodní soud provedení exekuce odložil do pravomocného rozhodnutí Okresního soudu Praha – západ v řízení vedeném pod sp. zn. 7 C

50/2014. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 24.4.2014. Usnesení o nařízení exekuce bylo soudnímu exekutorovi doručeno do datové schránky dne 16.9.2014, usnesení o jejím odkladu dne 8.4.2014 a usnesení o jejím odkladu s vyznačenou doložkou právní moci dne 29.4.2014 (prokázáno *obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 148 EXE 589/2014, a to zejména listinami na č.l. 22, 23, 31, 32 spisu a doručenkou potvrzující doručení usnesení na č.l. 31 spisu dne 8.4.2014*).

Exekuční návrh oprávněného byl podán dne 10.1.2014 k Mgr. Petru Polanskému, soudnímu exekutorovi Exekutorského úřadu v Liberci, přičemž byl veden pod sp. zn. 131 EX 1/14. Dopisem ze dne 5.2.2014 žádal soudní exekutor o sdělení stavu řízení o žádosti o udělení pověření k provedení exekuce v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 148 EXE 589/2014. Soud vyzval soudního exekutora výzvou ze dne 3.3.2014 k výzvě oprávněného k předložení „Dohody o budoucím postupu při výmazu zástavního práva...“ k posouzení, zda je rozhodčí nález způsobilým exekučním titulem dle exekučního řádu, a to ve lhůtě 10 dní. Soudní exekutor v reakci na uvedenou výzvu soudu vyzval oprávněného usnesením ze dne 4.3.2014 k doložení požadované dohody. Soudnímu exekutorovi byla dohoda doručena dne 12.3.2014 a s podáním ze dne 12.3.2014 ji zaslal soudní exekutor soudu. K výzvě soudu ze dne 27.3.2014 doplnil soudní exekutor žádost o pověření. Okresní soud Praha – západ usnesením ze dne 7.4.2014, č.j. 148 EXE 589/2014 – 31 odložil výkon exekuce. Uvedené usnesení bylo doručeno soudnímu exekutorovi dne 8.4.2014 a dne 29.4.2014 mu bylo doručeno opětovně, a to s vyznačenou doložkou právní moci. Přípisem ze dne 19.5.2014 žádal soudní exekutor o sdělení, zda již bylo rozhodnuto o návrhu na zrušení rozhodčího nálezu, jenž byl v exekučním řízení exekučním titulem. K této žádosti soud přípisem ze dne 29.5.2014 sdělil, že o návrhu dosud rozhodnuto nebylo. Dne 16.9.2014 bylo soudnímu exekutorovi doručeno usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 7.4.2014, jímž byl soudní exekutor pověřen provedením výkonu exekuce. Následně vydal soudní exekutor dne 17.9.2014 vyrozumění o zahájení exekuce i exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtu žalobce vedených u Komerční banky, a.s. a u České spořitelny, a.s. Dne 22.9.2014 vydal soudní exekutor exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem všech postižitelných movitých věcí žalobce. Tentýž den vydal soudní exekutor výzvu ke splnění povinnosti stanovené exekučním titulem s poučením o důsledcích dobrovolného splnění povinnosti a poučení o námitce podjatosti. Exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtů žalobce byly doručeny České spořitelně, a.s. i Komerční bance, a.s. dne 23.9.2014. Usnesením soudního exekutora ze dne 23.9.2014 byly vydané exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtů žalobce zrušeny. Téhož dne zrušil soudní exekutor usnesením i exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem všech postižitelných movitých věcí žalobce. Usnesení o zrušení exekuční příkazů byla doručena oprávněnému dne 23.9.2014 a žalobci dne 23.9.2014. České spořitelně, a.s. i Komerční bance, a.s. bylo doručeno usnesení o zrušení exekučního příkazu na přikázání pohledávky z účtů žalobce dne 24.9.2014. Na č.l. 77 elektronického spisu soudního exekutora je založen vyplněný protokol o úkonu soudního exekutora – soupis movitých věcí, který byl sepsán dne 23.9.2014 na adrese Praha 7, U Uranie 18. V protokolu absentuje čas zahájení úkonu a datum sepsání je „opravené“. Na č.l. 79 elektronického spisu je založena doručenska pro doručení soudním exekutorem právnickým osobám, dle které byly žalobci doručeny veškeré vydané exekuční příkazy dne 23.9.2014 v 9,45 hod. Na č.l. 80 elektronického spisu je založen vyplněný soupis movitých věcí, které byly během provádění soupisu sepsány a zajištěny. V dopise ze dne 6.10.2014 požádal žalobce soudního exekutora o umožnění nahlédnutí do exekučního spisu. Dne 7.1.2015 vyzval žalobce soudního exekutora k náhradě újmy a škody mu vzniklé jeho neprofesionálním přístupem. Soudní exekutor se v reakci na uvedenou výzvu žalobci omluvil a vyrozuměl ho o tom, že vůči zaměstnankyni, která chybu zavinila, vyvodil pracovně právní

postih. Žalobcem požadovanou náhradu škody považoval soudní exekutor za nepřiměřenou, nicméně navrhl, že v případě, že by žalobce považoval za potřebné, uvedl by vše na pravou míru i u peněžních ústavů, zaměstnanců či klientů žalobce. Přípisem ze dne 12.1.2015 požádal soudní exekutor Okresní soud Praha – západ o sdělení stavu řízení o návrhu na zrušení rozhodčího nálezu a odložení vykonatelnosti. Soud v přípisem ze dne 15.1.2015 soudnímu exekutorovi sdělil, že ve věci bylo již rozhodnuto, nicméně rozhodnutí dosud nenabývalo právní moci, neboť žalovaný podal ve věci odvolání. Ministerstvo spravedlnosti ČR vyzvalo soudního exekutora k vyjádření se k podání žalobce a k zaslání exekučního spisu a následně jej vyrozumělo o výsledku výkonu státního dohledu, na jehož základě byla shledána pochybení soudního exekutora při sepisu protokolu o úkonu ze dne 23.9.2014 (soudní spis movitých věcí) za což uložilo soudnímu exekutorovi výtku. V předmětném řízení bylo rovněž Ministerstvem spravedlnosti zjištěno, že výzva k dobrovolnému splnění povinnosti byla povinnému zaslána poté, co bylo usnesením Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 7.4.2014, které nabývalo právní moci dne 24.4.2014, rozhodnuto o provedení odkladu exekuce do pravomocného rozhodnutí Okresního soudu pro Prahu – západ pod sp. zn. 7 C 50/2014. S tímto postupem vyslovilo Ministerstvo spravedlnosti ČR nesouhlas. Podnětem ze dne 15.6.2015, doručeným soudu téhož dne, navrhl soudní exekutor soudu zastavení exekuce, neboť v průběhu řízení byl zrušen exekuční titul. Následně podal návrh na zastavení exekuce i žalobce. Usnesením soudního exekutora ze dne 2.10.2015 bylo exekuční řízení zastaveno (prokázáno *obsahem spisu soudního exekutora Mgr. Petra Polanského, Exekutorský úřad Liberec sp. zn. 131 EX 1/2014 a obsahem spisu Okresního soudu pro Prahu – západ sp. zn. 7 C 50/2014, a to listinami na č.l. 36, 44 spisu, dále přípisem žalobce ze dne 7.1.2015 adresovanému Mgr. Petru Polanskému a přípisem Mgr. Polanského ze dne 27.1.2015 adresovaného JUDr. Hákové*).

Žalobce podal dne 24.12.2013 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 návrh na zrušení rozhodčího nálezu rozhodce Josefa Kožíška č.j. 11 R 1/2012-11 ze dne 18.12.2013. Dne 20.1.2014 bylo Obvodnímu soudu pro Prahu 4 doručeno podání, v němž žalobce soud vyrozuměl o skutečnosti, že v souvislosti s předmětným rozhodčím nálezem podal dne 15.1.2014 na Policii ČR oznámení o podezření ze spáchání trestného činu rozhodcem. Věc byla následně postoupena Okresnímu soudu Praha – západ (dále jen „okresní soud“) jako soudu místně příslušnému. Usnesením ze dne 27.2.2014, č.j. 7 C 50/2014 - 32 rozhodl okresní soud o odložení vykonatelnosti rozhodčího nálezu do doby pravomocného rozhodnutí okresního soudu o rozhodnutí o zrušení rozhodčího nálezu. Uvedené usnesení nabývalo právní moci dne 19.3.2014, přičemž oprávněnému i žalobci bylo doručeno dne 3.3.2014. Na jednání konaném dne 21.11.2014 byl vyhlášen rozsudek, jímž okresní soud rozhodčí nález zrušil. Proti tomuto rozsudku podal oprávněný blanketní odvolání, které nebylo ani k výzvě soudu doplněno. Odvolací soud proto usnesením ze dne 17.3.2015 odvolání oprávněného odmítl. Rozsudek okresního soudu nabyl právní moci dne 14.1.2015 (prokázáno *obsahem spisu Okresního soudu pro Prahu – západ sp. zn. 7 C 50/2014, a to zejména listin na č.l. 4-9, 21-23, 32 vč. doručenek a č.l. 121 – 124 a 139 – 140 spisu*).

Advokátce žalobce, JUDr. Daniele Hákové, bylo nejdříve doručeno usnesení, jímž bylo rozhodnuto o odkladu výkonu rozhodnutí a v dubnu 2014 ji byla doručena dvě usnesení obvodního soudu, a to usnesení o pověření soudního exekutora k provedení exekuce a usnesení o odkladu exekuce do pravomocného rozhodnutí okresního soudu. Za 14 dní ji byla uvedená usnesení doručena do datové schránky i s vyznačenou doložkou právní moci. Výzvu k plnění předal soudní exekutor žalobci před soupisem jeho majetku (prokázáno *výslechem svědkyně JUDr. Daniely Hákové, advokátky žalobce, zproštění mlčenlivosti ze dne 18.7.2016, obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 7, sp. zn. 148 EXE 589/2014*).

Dne 23.9.2014 zjistila hlavní účetní žalobce, že účty žalobce jsou zablokované a o této situaci informovala Ing. T [redacted] který o této skutečnosti vyrozuměl ředitele žalobce Ing. J [redacted] M [redacted]. V reakci na zablokování účtů Ing. M [redacted] instruoval hlavní účetní, aby se zaměstnanci obvolala zákazníci, kteří mají hradit faktury. Jako důvod pozdržení plateb byly uváděny technické problémy (prokázáno *výslechem svědkyně M [redacted] S [redacted] pomocné účetní žalobce; výslechem svědka J [redacted] M [redacted] vedoucího obchodního oddělení žalobce, výslechem Ing. J [redacted] T [redacted], člena představenstva žalobce; výslechem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce*).

Následně se do společnosti dostavil soudní exekutor s vykonavatelem, který na recepci sdělil, že jde sepisovat majetek společnosti. Asistentka žalobce proto zavolala Ing. T [redacted], který odvedl soudního exekutora do zasedací místnosti a nosil mu tam dokumenty. Ing. T [redacted] o exekuci informoval kromě Ing. M [redacted] i pana M [redacted] (prokázáno *výslechem svědkyně L [redacted] L [redacted] asistentky žalobce; výslechem svědka J [redacted] M [redacted] vedoucího obchodního oddělení žalobce, výslechem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce a výslechem Ing. J [redacted] T [redacted] člena představenstva žalobce*).

Ing. T [redacted] telefonicky kontaktoval advokátku žalobce JUDr. Hákovou a snažil se soudnímu exekutorovi vysvětlit, že exekuce je odložena. Odložení exekuce potvrdila telefonicky soudnímu exekutorovi i advokátka žalobce, a to opakovaně. Ing. T [redacted] o návštěvě exekutora informoval veškeré přítomné zaměstnance. Nicméně i přes informace o odložení exekuce pokračoval soudní exekutor v úkonech, kdy obcházel kanceláře a sepisoval majetek. Soudní exekutor odešel ze společnosti cca po dvou hodinách. V následujících dnech byla situace zaměstnancům vysvětlena e-mailem a celkově se situace mezi zaměstnanci uklidnila cca po 1 měsíci (prokázáno *výslechem svědkyně L [redacted] L [redacted] asistentky žalobce; svědkyně M [redacted] S [redacted] pomocné účetní žalobce; svědka J [redacted] M [redacted] vedoucího obchodního oddělení žalobce; výslechem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce a výslechem Ing. J [redacted] T [redacted], člena představenstva žalobce*).

Vzniklou situaci řešilo představenstvo žalobce, které jednalo se svými partnery i bankami (prokázáno *výslechem svědkyně JUDr. Daniely Hákové, advokátky žalobce; výslechem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce*).

Žalobce čerpal u Komerční banky a.s. revolvingový úvěr ve výši 4.000.000,- Kč, a to na základě smlouvy o revolvingovém úvěru ze dne 29.7.2013. Splatnost úvěru byla sjednána do 30.7.2014. Na základě na základě smlouvy o revolvingovém úvěru ze dne 14.7.2014 čerpal žalobce u Komerční banky, a.s. revolvingový úvěr ve výši 5.000.000,- Kč se splatností do 31.7.2015 (prokázáno *smlouvou o revolvingovém úvěru ze dne 14.7.2014 a ze dne 29.7.2013*).

V důsledku zablokování účtů žádala Komerční banka, a.s. žalobce o vysvětlení a zařadila ho mezi rizikové klienty. Rozhodovalo se o tom, zda bude úvěr žalobci i nadále poskytován. Žalobce však nakonec úvěr získal (prokázáno *výslechem svědkyně M [redacted] S [redacted] pomocné účetní žalobce, výslechem svědkyně JUDr. Daniely Hákové, advokátky žalobce; výslechem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce; smlouvou o revolvingovém úvěru ze dne 14.7.2014*).

Účty žalobce byly odblokovány 24.9.2014. Po odblokování účtů zaměstnanci žalobce opět obvolali zákazníky s tím, že můžou již platit (prokázáno *výslechem svědka J [redacted] M [redacted] vedoucího obchodního oddělení žalobce; výslechem svědkyně M [redacted] S [redacted] pomocné účetní žalobce; výslechem Ing. J [redacted] T [redacted], člena představenstva žalobce*).

Ing. T [redacted] byl ze vzniklé situace vystresovaný (prokázáno výsledkem svědkyně L [redacted] L [redacted] asistentky žalobce; svědkyně M [redacted] S [redacted] pomocné účetní žalobce; svědka J [redacted] M [redacted] vedoucího obchodního oddělení žalobce; výsledkem Ing. J [redacted] M [redacted] ředitele žalobce a výsledkem Ing. J [redacted] T [redacted], člena představenstva žalobce).

Ke stížnosti žalobce ze dne 4.3.2015 Exekutorská komora pochybení soudního exekutora při provádění exekuce neshledala. Žalobce na postup soudního exekutora podal též stížnost k Ministerstvu spravedlnosti s podnětem k podání kárného návrhu (prokázáno stížností žalobce na soudního exekutora Mgr. Petra Polanského ze dne 4.3.2015 adresované Exekutorské komoře ČR a zprávou Exekutorské komory ČR o výsledku šetření podnětu ze dne 22.5.2015, stížností žalobce na soudního exekutora Mgr. Petra Polanského ze dne 9.7.2014).

Žalobce podal podnět k zahájení šetření dle zákona č. 346/1999 Sb. veřejné ochránkyni práv, přičemž přípisem ze dne 16.3.2016 byl vyzooměn o tom, že ve věci bude zahájeno šetření (prokázáno podnětem žalobce k zahájení šetření podle zákona č. 349/1999 Sb. ze dne 21.9.2015 adresovaného veřejné ochránkyni práv a sdělením kanceláře veřejné ochránkyně práv ze dne 16.3.2016 adresované právnímu zástupci žalobce).

Obvodní soud pro Prahu 5 v rozsudku ze dne 29.9.2011 přiznal žalobci (v daném řízení) částku 100.000,- Kč jako odškodnění za nesprávný úřední postup spočívající v nařízení exekuce bez existence exekučního titulu a ve zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítl. Uvedený rozsudek byl v zamítavých výrocích potvrzen i odvolacím soudem (prokázáno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 č.j. 25 C 222/2010-62, rozsudkem Městského soudu v Praze 15 Co 31/2012-95).

Dne 4.3.2014 uplatnil žalobce u žalované nárok na náhradu škody a zadostiučinění vniklých mu nesprávným úředním postupem Mgr. Polanského, soudního exekutora Exekutorského úřadu v Liberci pod sp. zn. 131 EX 1/14. Žalobce se domáhal náhrady škody ve výši 250.726,- Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 800.000,- Kč. Podáním ze dne 21.10.2015 žalobce svou žádost k dopisu žalované doplnil. Ve stanovisku ze dne 10.12.2015 žalovaná neshledala žádost žalobce důvodnou. Soudní exekutor při samotném vydání exekučních příkazů a soupisu movitých věcí neučinil úkony směřující k provedení exekuce, nýbrž učinil úkony toliko zajišťující majetek povinného. Soudní exekutor tak při provádění exekuce postupoval v souladu s právními předpisy a zásadami exekučního řízení. Závěrem upozornila, že pochybením soudního exekutora při vyhotovení protokolu o úkonu ze dne 23.9.2014 nemohla žalobci vzniknout žádná škoda, nicméně se žalobci za toto pochybení omluvila (prokázáno žádostí žalobce ze dne 4.3.2015, podáním žalobce ze dne 21.10.2015 adresované žalované a stanoviskem žalované ze dne 10.12.2015).

Na základě shora popsaných skutkových zjištění dospěl soud **k následujícímu závěru o skutkovém stavu:**

Soudní exekutor podal k soudu 16.1.2014 žádost o pověření k provedení exekuce pro oprávněného proti žalobci jako povinnému na základě vykonatelného rozhodčího nálezu. Exekuce byla nařízena usnesením ze dne 7.4.2014 a jejím provedením byl pověřen soudní exekutor Mgr. Petr Polanský, přičemž rozhodnutí bylo soudnímu exekutorovi doručeno do datové schránky 16.9.2014. Usnesením ze 7.4.2014 obvodní soud provedení exekuce odložil do pravomocného rozhodnutí Okresního soudu Praha – západ v řízení o návrhu žalobce na zrušení rozhodčího nálezu. Usnesení o odložení exekuce nabylo právní moci dne 24.4.2014.

Usnesení o odkladu exekuce bylo soudnímu exekutorovi doručeno dne 8.4.2014 a poté dne 29.4.2014 s vyznačenou doložkou právní moci. Dne 17.9.2014 vydal soudní exekutor vyznění o zahájení exekuce a dále exekuční příkazy na přikázání pohledávky z účtů žalobce vedených u Komerční banky, a.s. a u České spořitelny, a.s., kterým byly exekuční příkazy doručeny dne 23.9.2014. Dne 22.9.2014 vydal soudní exekutor exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem všech postižitelných movitých věcí žalobce. Dne 23.9.2014 byly zablokovány účty žalobce a v uvedený den ráno se dostavil soudní exekutor i do sídla žalobce, kde mu doručil vydané exekuční příkazy a provedl soupis movitých věcí. V protokolu o provedení soupisu movitých věcí absentuje čas zahájení úkonu a je v něm přeepsané datum sepsání. Při soupisu majetku obcházel soudní exekutor kanceláře zaměstnanců žalobce. Během soupisu byl soudní exekutor informován Ing. T. [REDAKCE] i JUDr. Hákovou o odložení výkonu exekuce, přesto v něm pokračoval. Po dvou hodinách soudní exekutor soupis ukončil a ze společnosti odešel. Situaci ohledně soupisu řešil se soudním exekutorem a se zaměstnanci Ing. T. [REDAKCE], který byl z nastalé situace vystresovaný. Zaměstnanci žalobce v uvedený den obvolávali zákazníky, aby posečkali s úhradou plateb, což odůvodňovali technickou závadou. Situaci řešilo i představenstvo žalobce, které jednalo se svými partnery i bankami. Zaměstnancům byla situace vysvětlena v následujících dnech e-mailem a celkově se situace mezi zaměstnanci uklidnila cca po 1 měsíci. Žalobce v době obstavení účtů čerpal u Komerční banky, a.s. revolvingový úvěr, přičemž nový úvěr byl žalobci bankou poskytnut i v roce 2015. Vydané exekuční příkazy byly zrušeny usnesením soudního exekutora ze dne 23.9.2014. Účty žalobce byly odblokovány dne 24.9.2014. Rozsudkem Okresního soudu Praha – západ ze dne 21.11.2014 byl rozhodčí nález představující exekuční titul, na základě kterého byla vedena Mgr. Polanským exekuce proti žalobci, zrušen. Rozsudek nabyt právní moci dne 14.1.2015. Soudní exekutor se v reakci na výzvu žalobce omluvil a přislíbil, že v případě potřeby uvede vše na pravou míru i u peněžních ústavů, zaměstnanců či klientů žalobce. Žalobce podal na žalobce stížnost k Exekutorské komoře ČR a podnět na Ministerstvo spravedlnosti a k veřejné ochránkyni práv. Za pochybení soudního exekutora při sepsání protokolu o úkonu uložilo Ministerstvo spravedlnosti soudnímu exekutorovi výtku. Dne 4.3.2014 uplatnil žalobce u žalované nárok na náhradu škody a zadostiučnění vniklých mu nesprávným úředním postupem soudního exekutora, žalovaná však neshledala žádost žalobce důvodnou, přičemž za pochybení při vyhotovení protokolu o úkonu (soupisu movitých věcí) se žalobci omluvila.

Po právní stránce soud posoudil věc následovně:

Podle ust. § 1 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 2 OdpŠk se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit. Podle ust. § 3 OdpŠk stát odpovídá za škodu, kterou způsobily a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, („úřední osoby“), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona („územní celky v přenesené působnosti“).

Podle ust. § 4 odst. 1 OdpŠk se za výkon státní správy podle § 3 odst. 1 písm. b) považuje i sepsování veřejných listin o právních úkonech, zápisy skutečností do veřejného rejstříku provedené notářem podle zákona upravujícího veřejné rejstříky právnických a fyzických osob, úkony notáře jako soudního komisaře a úkony soudního exekutora, případně jeho zástupce, zanikl-li exekutorovi výkon exekutorského úřadu a je-li tímto zástupcem exekutorský kandidát, při výkonu exekuční činnosti, sepsování exekutorských zápisů a při činnostech vykonávaných z pověření soudu podle zvláštního právního předpisu.

Podle ust. § 13 odst. 1 OdpŠk odpovídá stát za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Podle ust. § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

Podle ust. § 32 odst. 1 zák. č. 119/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „exekuční řád“), nestanoví-li zvláštní zákon jinak, je exekutor povinen nahradit újmu tomu, komu ji způsobil v souvislosti s činností podle tohoto zákona. Exekutor je povinen nahradit újmu i tehdy, byla-li újma způsobena při výkonu exekuční nebo další činnosti jeho zaměstnancem; případná povinnost této osoby nahradit újmu podle zvláštních předpisů tím není dotčena. Podle ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu, exekutor pověřený provedením exekuce činí i bez návrhu úkony směřující k jejímu provedení.

Podle ust. § 54 odst. 3 exekučního řádu, odloží-li exekutor nebo exekuční soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom exekutor nebo exekuční soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá; po tuto dobu exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce. Po uplynutí doby odkladu exekutor i bez návrhu pokračuje v provedení exekuce.

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) může soud na návrh odložit provedení výkonu rozhodnutí, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen.

Žalobce se domáhal žalované částky coby náhrady újmy vzniklé mu nesprávnými úředními postupy soudního exekutora spočívající v 1) pochybení soudního exekutora při vyhotovení protokolu o provedení úkonu – soupisu movitých věcí a dále v tom, že soudní exekutor i přes pravomocné rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí 2) vydal exekuční příkazy příkázáním pohledávky z účtů žalobce, čímž došlo k blokaci účtů žalobce, dále 3) vydal exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem všech postižitelných movitých věcí žalobce a provedl soupis majetku žalobce. Mezi účastníky nebylo sporné, že se soudní exekutor dopustil nesprávného úředního postupu při vyhotovení protokolu o provedení úkonu, neboť tento nebyl datován a bylo v něm přepisováno datum jeho vyhotovení. Bylo však sporné, zda se soudní exekutor dopustil nesprávného úředního postupu v souvislosti se zajištěním majetku žalobce po rozhodnutí o odkladu exekuce. Soud se proto zabýval tím, zda jsou pro tento nárok splněny všechny předpoklady, za kterých se odpovědnost státu za škodu realizuje; tj. odpovědnostní titul, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi.

U prvního nesprávného úředního postupu žalovaná učinila nesporným, že k tomuto nesprávnému úřednímu postupu došlo, neboť soudní exekutor při vyhotovení protokolu o úkonu (soupisu movitých věcí) pochybil. Soud se proto zabýval otázkou vzniku újmy za tento nesprávný úřední postup, přičemž dospěl k závěru, že v důsledku tohoto pochybení ke vzniku nemajetkové újmy žalobce dojít nemohlo. Nutno uvést, že žalovaná v rámci výkonu státního dohledu za toto pochybení uložila soudnímu exekutorovi výtku a v rámci předběžného projednání nároku se žalobci za uvedené pochybení omluvila. Soud je přesvědčen, že v posuzovaném případě (z důvodů shora uvedených) je omluva žalované za uvedený nesprávný úřední postup soudního exekutora, zcela adekvátní formou odškodnění.

U druhého a třetího nesprávného úředního postupu žalobce tvrdil, že soudní exekutor i přes pravomocné rozhodnutí o odložení výkonu rozhodnutí (dle § 266 o.s.ř.) vydal exekuční příkazy příkázáním pohledávky z účtů žalobce a exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem všech postižitelných movitých věcí žalobce. K zablokování účtů žalobce došlo dne 23.9.2014 a téhož dne se soudní exekutor dostavil do sídla žalobce, v němž provedl soupis jeho movitého majetku. Povolení odkladu vykonatelnosti má za následek, že napadené rozhodnutí nelze v řízení o výkon rozhodnutí nebo v jiném exekučním řízení vykonat. Soudní exekutor po dobu odkladu vykonatelnosti nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce (ust. § 54 odst. 3 o.s.ř.). Soudní exekutor však může činit takové úkony, které nesměřují bezprostředně k provedení exekuce, tj. úkony, při nichž dohledává a zjišťuje majetek povinného. Vydání exekučního příkazu není samo o sobě provedením exekuce postihující v něm uvedený majetek, tím je až jeho samotná realizace. Uvedené platí též pro soupis movitých věcí, kdy k faktickému postižení movitých věcí dochází jejich zajištěním a prodejem v dražbě. V posuzovaném případě se soudní exekutor nedopustil nesprávného úředního postupu tím, že i přes odložení vykonatelnosti exekučního titulu vydal exekuční příkazy a provedl soupis movitého majetku žalobce, neboť tímto úkonem toliko zjišťoval majetek povinného. Soud se tak ztotožnil s námitkou žalované, že uvedené úkony soudního exekutora nejsou úkony směřující k provedení exekuce. Oproti žalované však soud přisvědčil žalobci, že se soudní exekutor dopustil nesprávného úředního postupu tím, že na základě vydaných exekučních příkazů k příkázání pohledávky z účtů žalobce došlo k blokaci peněžních prostředků žalobce a tím k faktickému postižení jeho majetku, kdy žalobce nemohl s těmito prostředky disponovat a bylo tak zasaženo do jeho vlastnického práva. V uvedeném směru odkazuje soud na dostupnou judikaturu (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 11 Kse0 1/2009 – 98).

Žalobce tvrdil, že soupisem majetku a blokací finančních prostředků došlo na jeho straně ke vzniku nemajetkové újmy, neboť uvedenými úkony soudního exekutora byla ohrožena jeho pověst a dobré jméno před bankami, obchodními partnery i zaměstnanci a dále byl narušen provoz žalobce a činnost jeho zaměstnanců. Žalobce byl popsán postupem frustrován. V řízení bylo prokázáno, že finanční prostředky žalobce blokovány byly a že situace mezi zaměstnanci žalobce se uklidnila po e-mailu Ing. M. a celkově došlo k uklidnění po jednom měsíci. V této souvislosti však soud podotýká, že zaměstnanci žalobce byli s exekucí převážně seznámeni přítomností soudního exekutora na jejich pracovišti, kde sepisoval movitý majetek, k čemuž byl, jak shora uvedeno, oprávněn. Ředitel žalobce Ing. M. a člen představenstva Ing. T. při výslechu uvedli, že v důsledku blokace finančních prostředků na účtu u Komerční banky, a.s. měl žalobce „problémy“ při uzavírání nové smlouvy a dále, že došlo ke ztrátě minimálně dvou klientů. Uvedené výpovědi však tvrzení žalobce stran poškození jeho pověsti i stran obtížného uzavření nové úvěrové smlouvy jednoznačně nepotvrdily, neboť jimi nebylo prokázáno, že ke ztrátě klientů došlo právě v důsledku exekuce a že uzavření nové úvěrové smlouvy bylo „problematické“. Vzhledem

k tomu, že předmětná tvrzení nebyla prokázána ani jinými důkazy, soud nemá tato tvrzení žalobce za prokázána. Nelze též přehlédnout, že k uzavření nové úvěrové smlouvy došlo a že soudní exekutor v rámci své omluvy žalobci přislíbil uvedení celé situace „na pravou míru“ i u peněžních ústavů, zaměstnanců či klientů žalobce, bude-li to nutné.

Soud tedy uzavřel, že odpovědnost státu za žalobcem tvrzený nesprávný úřední postup spočívající ve vydání exekučních příkazů a v soupisu movitých věcí dne 23.9.2014 v sídle žalobce není dána, neboť jak bylo shora uvedeno, odklad vykonatelnosti exekučního titulu nebrání soudnímu exekutorovi, aby činil kroky směřující k dohledání a zjištění majetku povinného. Naproti tomu soud shledal odpovědnost státu za žalobcem tvrzený nesprávný úřední postup spočívající v blokaci finančních prostředků na základě exekučního titulu, a to od 23.9.2014 do 24.9.2014. Tímto úkonem soudního exekutora byl již majetek žalobce fakticky postižen, čímž žalobci vznikla jím tvrzená nemajetková újma spočívající v obavách a frustraci žalobce, který na blokaci účtů musel reagovat. Nelze však odhlédnout, že újma vznikla právnické osobě, jejíž pociťování újmy (tj. obav a frustrace) je jiné povahy a kvality než v případě osoby fyzické, neboť předmětnou újmu zpravidla sdílí společně více osob, obdobně jako u žalobce. Vzhledem k délce trvání nesprávného úředního postupu a povaze žalobcem utrpěné nemajetkové újmy, kterou lze s ohledem na právní povahu žalobce hodnotit jako nepatrnou, je soud přesvědčen, že v daném případě, nelze než shledat intenzitu nemajetkové újmy pro žalobce jako malou až nepatrnou. Je zřejmé, že shora konstatovaný nesprávný úřední postup v řízení nemohl u žalobce navodit takový stav nejistoty, k jejíž kompenzaci by nepostačovalo konstatování porušení práva. Byť se jedná o výjimečnou formu nápravy nesprávného úředního postupu, soud je přesvědčen, že v posuzovaném případě (z důvodů shora uvedených) je konstatování, že v posuzovaném řízení došlo k nesprávnému úřednímu postupu, adekvátní utrpěné újmě. Jelikož se tohoto konstatování jako formy odškodnění žalobci nedostalo od žalované v rámci předběžného projednání ani v průběhu řízení, soud výrokem I. rozsudku konstatoval, že jednáním Mgr. Petra Polanského, soudního exekutora Exekutorského úřadu Liberec učiněným dne 23.9.2014, kterým bylo pokračováno v provádění exekuce vedené proti žalobci pod sp.zn. 131 EX 1/14 k nesprávnému úřednímu postupu došlo.

Vzhledem k tomu, že v daném případě byly splněny všechny předpoklady, za kterých se odpovědnost státu za škodu realizuje pouze u druhého nesprávného úředního postupu soudního exekutora, přičemž za přiměřenou formu zadostiučinění shledal soud konstatování porušení práva, soud žalobu ohledně částky 800.000,- Kč včetně požadovaného úroku z prodlení zamítl. Soud též zamítl nárok žalobce na poskytnutí zadostiučinění ve formě omluvy, neboť tato mu byla poskytnuta soudním exekutorem v dopise ze dne 27.1.2015 a též od žalované za pochybení při vyhotovení protokolu o úkonu, a to v rámci předběžného projednání nároku.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. Soud přiznal žalobci plnou náhradu nákladů řízení, neboť stanovení formy nebo výše přiměřeného zadostiučinění záviselo na úvaze soudu. Při stanovení výše tarifní hodnoty aplikoval soud ust. § 9 odst. 4 advokátního tarifu (srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 30 Cdo 2448/2014, ze dne 17.2.2015). Soud tak přiznal právnímu zástupci odměnu v celkové výši 33.275,- Kč, což představuje odměnu advokáta ve výši 24.800,- Kč (7x 3.100,- Kč + 2x 1.550,- Kč) dle § 7 odst. 4 advokátního tarifu za 7 úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření ve věci, 2x účast na jednání nepřevyšující 2 hodiny dne 16.5.2016 a dne 26.9.2016, účast na jednání převyšující 2 hodiny dne 18.7.2016) a za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 2 advokátního tarifu (podání námitek, účast na jednání

dne 8.4.2016), náhradu hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a § 11 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 9x 300,- Kč a náhradu za 21% DPH ve výši 5.775,- Kč podle § 137 odst. 3 o.s.ř. Soud nepřiznal žalobci odměnu, režijní paušál a 21% DPH za vyjádření ze dne 3.4.2016, jímž byla doplňována žaloba a ani za vyjádření k výzvě soudu ze dne 24.6.2016, neboť soud touto výzvou vyzval žalobce k doplnění důkazů a žalobních tvrzení, jež měly být obsaženy již v žalobě. Soud tak nepovažoval uvedené úkony za účelně vynaložené.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, má oprávněný právo domáhat se splnění uložené povinnosti návrhem na nařízení exekuce.

V Praze dne 26. září 2016

JUDr. Luděk Pilný, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
Kudrnová Renata